

Sobota 14.března.1998

V 8:30 jsme nastupovali do autobusu, kterým jsme dorazili do Rokytnice nad Jizerou. Vylezli jsme na Horní chatu Fyzikálního ústavu. Odpoledne jsme sešlapávali Buben. A taky kdo chtěl, mohl se párkrát projet po bubnu. K večeři jsme měli špagety s pěkně ostrým kečupem a čaj PIGI. Pak se šlo na pokoje nebo někdo zůstal v Saloonu. Večerka byla v 9:50.

Hedvika Železná (+Helena a Honza)

Neděle 15.března

Víka jsme rozlepili v apokalypticky drastickém čase 6:31. Za okny nám k tomu sýkal sýček a svítily hvězdičky. Splazili jsme se dolů na snídani – chleby s paštikou a čaj PIGI – spáchali jsme hygienu a odkodrcali se na sjezdovku. První dvě hodiny, od osmi do deseti, jsme zlevněně lyžovali na Lysé. Největší problémy kupodivu nepůsobil nedostatek sněhu, ale jeho přebytek v okolí sněžných děl. Tyto totiž produkovaly jakýsi mazlavý přechod mezi dvěma skupenstvími H₂O, který deakceleruje rozjetého lyžaře.

Poté jsme se přesunuli do Horní chaty na svačinu a kdo chtěl a ještě mohl, pokračoval ve sportovním vyžití na našem svahu. K obědu byla čočka, což se projevilo zejména v noci, a čaj PIGI (pro změnu). Odpoledne jsem šli na „malý běžkový výlet“. Zpočátku to vypadalo celkem nevinně. Sluníčko svítilo, sníh se třpytil a tempo bylo relativně volné. K prvnímu kritickému zlomu došlo na Čertáku. Sjížděli jsme totiž horní část sjezdovky... Když jsme sjeli k cestě, čekala nás další zákeřnost – cesta byla beze sněhu. Ale i tuto nástrahu jsme překonali, vrátili jsme se na Studenov a pokračovali jsme dál domů. To bychom ale nebyli my, abychom se drželi konvenčních a zavedených tras. Pod prvním kopcem směrem od Ručiček na Studenov jsme odbočili doprava na jakousi prudce se svažující pašeráckou stezku. Mrtvé a raněné (a že jich bylo) jsme zanechali daleko za sebou a vynořili jsme se na rokytnické cestě hluboko pod Horní chatou. Takže jsme se pro změnu zase plazili do kopce.

K večeři byly šunkofleky a čaj PIGI. Po ní následovaly jakési hrátky po družstvech a večerka prý byla v 21:50 (haha ... chrr).

Zapsali: Honza, Ondra a Mirek

Pondělí 16.března

Ráno byl budíček v 6:32. K snídani jsme měli chleby se strouhaným sýrem a čaj PIGI. Od 8 do 10 jsme opět zlevněně lyžovali na Lysé. K obědu bylo knedlo, vepřo, zelo. Odpoledne kluci řezali a skládali dříví a holky v čele s Janou a Haničkou se vydaly na běžkách na Zadní Plech. Tam se několik lidí odpojilo a šlo se posilnit na Dvoračky, zatímco ty ostatní pokračovaly přes Dřevařskou cestu na Ručičky a domů.

K večeři jsme měli gulášovou polévku a čaj... Večerní program jsme zahájili hrami a soutěžemi ve skupinách a zakončili slastným chruněním ve spacácích.

Zapsali: Saša, Vojta a Bára

Úterý 17.března

Ráno jsme vstávali v 7:30. K snídani, jako obvykle, chleba s něčím a čaj Pigi. Lilo jako z konve, takže dopolední program naplňovalo slastné odpočívání. K obědu nám služba naservírovala lečo a bylo moc dobrý, takže nic nezbylo! Po obědě jsme se ve dvou družstvech vydali na Ručičky, kde jsme si s chutí zakopali s míčem a většina z nás (Horní noclehárna) si

konečně umyla nohy. (Sníh tál hodně rychle). Následovala vtipná a zábavná soutěž – honěná s míčem kolem smrků na čas.

Poté jsme absolvovali příjemnou mokrou procházku podél potoka zpátky domů. Večer se konala fyzicky náročná klání družstev.

Večerka byla jako obvykle v 21:50 a poté následoval individuální program.

!!TO JE KONEC!!

Bára M. (+ Martin + Olina)

Středa 18.března

Dnes jsme vstávali v půl osmé, čili v 7:30. O půl hodiny později byla snídaně. Pro změnu jsme měli chleba s ... (neznámo čím). Asi o deváté jsme vyrazili na původně krátký výlet do Rokytnice, který se ale prodloužil asi na pět hodin díky tomu, že jsme to vzali menší oklikou přes sedlo pod Dvoračkami, Promenádní cestou na Rezek, z kterého jsme po silnici přišli až do dlouho očekávané Rokytnice nad Jizerou, kde jsme nakoupili potřebné, někteří i nepotřebné potraviny.

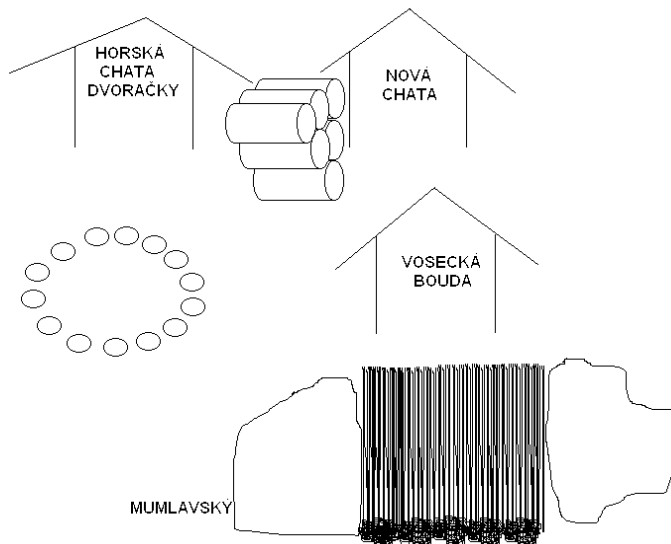
Potom jsme se skoro všichni vydali na zpáteční cestu. Jenom Helena se ještě prošla na náměstí a poté se též navrátila, přes buben, který nebyl vůbec zasněžený, protože den před tímto pršelo a též bylo teplo. Po dlouhém a vyčerpávajícím hladovění jsme se konečně dočkali objedu, který byl nad očekávání dobrý. Byla rajská omáčka, ve které plavalo pár knedlíků. Poobědní volno bylo pro naši radost prodlouženo, ale dlouho jsme se neradovali. V oblečení na ven jsme museli nastoupit na Ručičky, kde jsme hráli hry, které nás přes všechny protesty a komentáře začaly bavit. Nejdříve mužská část tahala na lopatě ženskou část a o sto metrů dál bylo vybráno místo, na které měla obě družstva vystavět ze sněhu co nejlepší a nejhezčí věc. Vyhrála obě družstva, protože výtvořily byly stejně dokonalé. Družstvo Terezy postavilo obrovský půllitr a Bára a spol. nahou ležící ženu. Vrátili jsme se již pozdě a tak se za chvíli večerelo. Byl hovězí vývar. Po večeri se opět hrály společenské hry a pak se šlo spát.

(Omluvte zhoršenou kvalitu – píšu v autobusu)

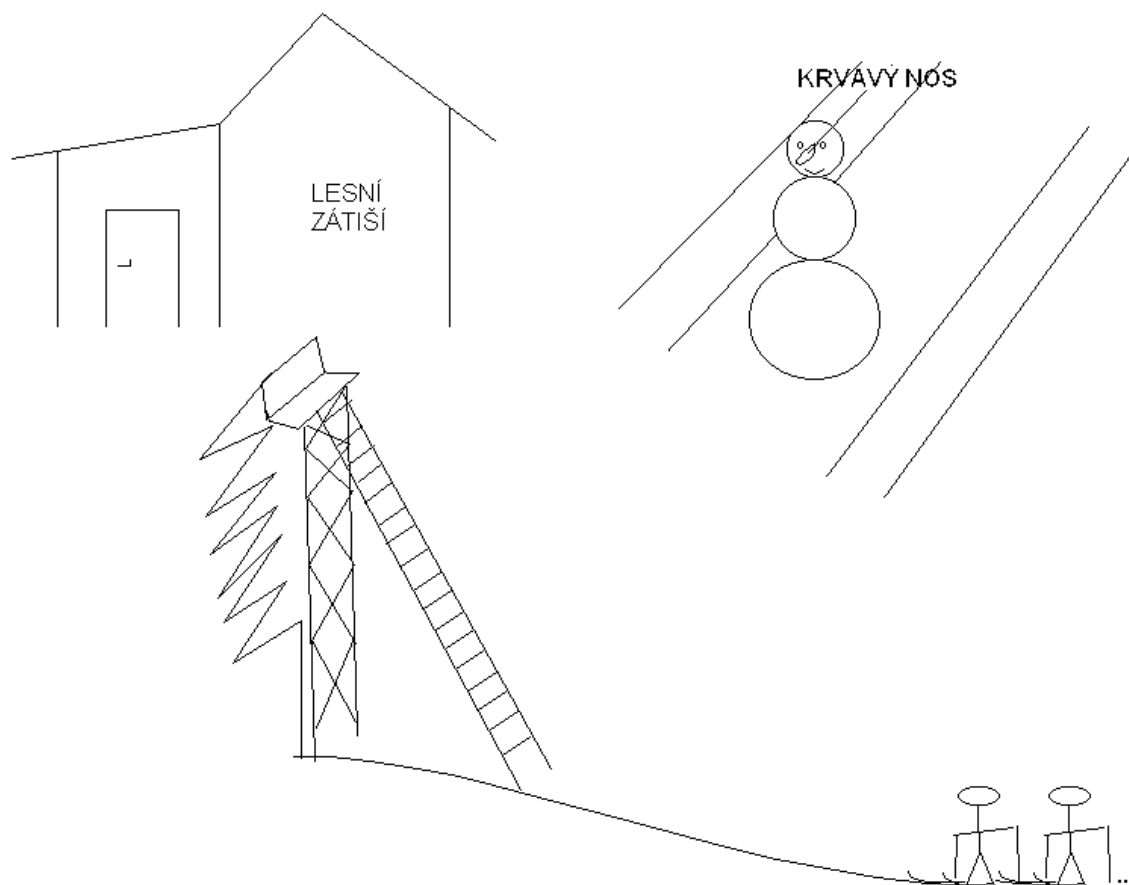
Tomáš Vomlel, Anča, ...

Čtvrtek 19. března

Budíček x:xx a následovala snídaně, jedli jsme (asi) chleby s máslem a salámem. VDJD hlásí: namazat běžky a hurá na ně po trase:

A hurá na oběd (k obědu byl (asi) guláš). A hned polední klid. A jelo se na:

A pak zase dolů na:

na večeri (byl (asi) výběr ze dvou polévek-1.čočková 2.nudlová). vybrala se služba, hráli se mafiáni a šlo se spát.

Petr Dlouhý

(A opravdová mafie a vrazi) (Musel jsem to psát sám)

Martin Adámek, Jiří Pohanský

Pátek 20. března

Po časném vstávání následovalo ranní lyžování od 8:00 na Křížku. Vánice a metelice létaly kolem oken a my jen z tepla postelí a celé chalupy pozorovali to neuvěřitelné počasí.

Po obědě, s plnými břichy smaženého sýra a brambor se všichni vykodreali obnovit funkci starého vleků, přičemž předváděli bláznivé skoky na lyžích. Jelikož celá chalupa odcházela ve velkém zmatku, zapomněla na spícího velkého Edu.

Zajímavostí tohoto dne bylo zřícení vleků, respektive odhození sloupu kotvičkou. Vlek je dosud v troskách.

Večerní program spočíval ve vyhlášení dlouhodobé soutěže „o jídlo“. Další program se odehrával na noclehárně (a nejenom tam). Volná zábava hned tak neskončila.

Tereza Suchá, Petr Bakos, Kristýna Stará

Sobota 21. března

1. JARNÍ DEN

Rovnodennost

Q.B.F.A.F.S.

- i) Má smysl psát takhle po ránu kroniku, když vzhledem k tupé lenosti osazenstva jsou k tomuto okamžiku (21.3. 7:30) napsány pouze dva necelé zápisy, takže THE ROKYTNICE LYŽÁK CHRONICLE 1998 pravděpodobně vůbec nevyjde.
- ii) Asi ne.
- iii) Jenže vzhledem k obrovskému přínosu, který pro lidstvo vznikne zaznamenáním památných okolností tohoto dne, jsem se rozhodl, že co nejsubjektivněji a nejzaujateji podám až odporně podrobnou zprávu o konci světa.
- iv) To je tady jen tak „pro forma“.

Tak tedy 00:00:00

Situace: rozmístění sil: jednotlivé úderné skupiny byly dislokovány na strategických místech, z kterých mohly snadno kontrolovat společenský život v obranném parametru α .

I. obrázek

bojová činnost: vzhledem k rozmístění sil zcela evidentní. Jediná z normy vybočující skupina byla koedukovaná armádní skupina D. D= kódové označení pro a.s. NOCLEHÁRNA. A ještě jednotliví maroděři, pospávající v kójiích hlavní základny.

A už jsme u 03:00:00

Situace: rozmístění sil: pod tlakem zavírací hodiny se začaly paravýsadky stahovat k základně, aby obelstily dotírající nepřátelské bombardovací svazy, prováděly p-výsadky do předem připravených pozic.

D.a.s. byla několikrát vyvedena z malátného stavu poškozujícího bojeschopnost jednotek vracejícími se p-výsadkáři, kteří se postarali o oživení situace.

Teď se situace rychle stupňuje: 0:6:30 (:45)

Situace:

Vstup 11:06:21

Zázrak! Zázrak! Zázrak!

Nezemská síla donutila bývalé služby, aby během neuvěřitelně krátké doby dopsala „The Rokytnice Lyžák Chronicle 1998“.

nuže, dále k Situaci: Někdo tlucením hlavou o strop či neméně působivou dřevěnou stěnu způsobil definitivní zbojeschopnění malátných jednotek všech úrovní a hodnot. Po silně rozpačitém probuzení a zprovozněné bylo provedeno bleskové balení (BLITZBAL). Kdo sbalil Odebral se na snídani. Kromě poněkud zprofanovaného PIGI čaje se podával: Losos uzený, lososí pomazánka, kaviár černý, rudý i zelený (příloha: bílý či černý chlebiček), hovězí a slepičí vývar, Bouefon á la Rotschild, burgundští šnečci a proty co přišli pozdě 2,5cm tlustý chléb s 3-4 cm tlustým sýrem a ... k sakru, ten chlap jede jako šílenec!!! Pošlu e-mail.

Doplňek ke kronice lyžařského kursu na sobotu 21.března 1998

Snídaně tedy byla sice lehká, avšak přesto vydatná, jak to má být. Získanou energii začaly jednotky využívat úklidem chalupy nebo přesunem k včera rozbitému a nedoopravenému vleku, konkrétně k horní stanici. Tam skupina silných jinochů postupně postavila, složila, přenesla, odnesla a rozebrala sloup čís. 1 a upevnila lano. Lano se ještě uvolnilo a opět shodilo z kotouče horní stanice. Zatímco detašované sbory během dopoledne ještě sundaly všechny kotvičky a odnesly je na Braunovku, zbytek prováděl důkladný úklid Horní chalupy. Podle neověřených zpráv byl úklid tak důkladný, až se někomu zdál zbytečný. Ačkoli byl hlad a žízeň, nekonal se ani pořádný oběd. Místo slibovaných pochoutek (zvěřina, kuřecí, vepřové a hovězí maso, ryby sladkovodní i slanovodní, 15 vegetariánských chodů + PIGI čaj) se podával pouze nevzhledně vypadající papírový sáček s jablkem, tatránkou, taveným sýrem, dvěma chleby a salámem či pomerančem. Absence PIGI čaje vyvolala rozbouranou diskusi.

Okolo 11:00:00

Situace : Všechny síly se v jednotném uskupení přesunují k Braunovce a dále dolů buď po lyžích nebo po vlastní ose s výjimkou určených záložníků sestupujících z H.ch. osvědčenou trasou. U Rokytky na nás již čekal KUKA bus, do kterého se naložily všechny lyže, baťohy, krosny i účastníci zájezdu, včetně hlavního podpůrného pilíře výše zmíněného sloupu čís. 1.

Okolo 11:00:00 až 14:45:00

Situace : Cesta ve vzdušném a rozlehlém (nebo byl rozlehlý jen díky malému počtu členů posádky?) busu s Highwayem II. proběhla poměrně rychle, jelikož většina členů vospávala po nočním bdění na hranicích lidských možností.

14:45:00

Situace : Před Slovankou proběhlo rozloučení s některými členy. S někým jsme se i znovu přivítali. S tím samým i rozloučili a ještě přivítali.

15:15:15

Situace : Příjezd do Cukrovaru byl triumfálním zakončením týdenního martýria. Loučení probíhalo ještě velmi dlouho, ale všichni se postupně rozutekli do svých domovů. Někomu trvala cesta 4.5 hodiny, někomu mnohem méně.

Děkuji tímto Faltysům a Dlouhým za neutuchající snahu o vedení tohoto morálně i disciplinárně nezvedeného zájezdu.

V Praze dne 22.3. 1998

Eduard IV. Hulicius